

உ

பூர்ண பலம்

ஆன்மீக மின் சஞ்சிகை (SPIRITUAL E-MAGAZINE)

ஸ்ரீ மஹாபெரியவா வேத வருஷாடி சம்ரசுஷண சங்கம் டிரஸ்ட் மாத வெளியீடு
(ஆடி - JULY - 2022)

ஸ்ரீ மகா பெரியவா பூர்ண பலத்துடன்
“லோகா சமஸ்தா சுகினோ பவந்து”

“நன்மையும் செல்வமும் நாளும் நல்குமே
தின்மையும் பாவமும் சிதைந்து தேயுமே
சென்மமும் மரணமும் இன்றித் தீருமே
இம்மையே இராம என்ற இரண்டெழுத்தினால்”

உள்ளடக்க அட்டவணை

தோரண வாயில்	4
ஸ்ரீ மஹாபெரியவா அருளுரை	5
அரிய ஆலயமும் அற்புத தகவல்களும் (1)	8
நாளும் கோளும் நலமே	15
தேவையின் தேடல்	20
பலன் தரும் பதிகங்கள்.....	22
தெரிந்த புராணம்; தெரியாத கதைகள்	27

இந்த ஆன்மீக மின் சஞ்சிகை விற்பனைக்கு அல்ல.

ஆசிரியர்: கி. வேணுகோபால்

இணை ஆசிரியர்: ச. இராஜலக்ஷ்மி

எண்ணம் மற்றும் வடிவம்: VVSS Trust-இன் நண்பர்கள்

அட்டை மற்றும் பக்கம் 8-இல் உள்ள படங்கள் அனைத்தும் கூகிள் படத் தேடல் (Google Image Search) மூலமாய் பெற்றவை. இவை விளக்க நோக்கத்திற்காக மட்டுமே.

மற்ற படங்களின் அனைத்து உரிமைகளும் ஸ்ரீ மஹாபெரியவா வேத வருஷ சம்ரஷ்டண சங்கம் டிரஸ்டையே (VVSS Trust) சாரும்.

இந்த மாத பிரசுரம் வெளிவர உதவிய அனைத்து உள்ளங்களுக்கும் எங்கள் நன்றி.

தோரண வாயில்

ஆசிரியர் முன்னுரை

அன்பு சொந்தங்களுக்கு நெஞ்சார்ந்த வணக்கம்.

உங்கள் பூர்ண பலம் - ஆடி மாத இதழுக்கு அன்புடன் வரவேற்கிறேன்.

ஆடி என்றாலே அது "அம்மனுக்கு" உரிய மாதம். ஆடி செவ்வாய், ஆடி வெள்ளி; கொண்டாட்டத்திற்கு குறைவில்லை. ஆடியில் கூழ் ஊற்றுவது, மாவிளக்கு போடுவது என இந்த மாதம் முழுவதும் மாதர்கள் ரொம்ப பிஸியாகவே இருப்பார்கள்.

ஆடிக்காற்றில் கால மாறுபாட்டால் கிருமிகள் பரவும். அதற்காகத்தான், அதிமதுரம், சுக்கு, திப்பிலி, சீரகம், என பல்வேறு நாட்டு மருந்துகளை இடித்து, ஒரு துணியில் முடிச்சாக கட்டி, கொதிக்கின்ற கூழில் கொஞ்ச நேரம் ஊறவைத்து பின் அதனை அம்பாளுக்கு நிவேதனம் செய்து எல்லோருக்கும் வழங்குவர். இதனால் நோயில் இருந்து தப்பிக்க வழி உண்டு. அதுவும் இப்போது "கொரோனா" மீண்டும் பரவுவதாக சொல்கிறார்கள். எனவே, நம் பாதுகாப்பிற்காக இதுபோன்ற வழிபாடுகளை செய்து, அம்மனின் பிரசாத கூழை சாப்பிட்டு உடல் நலமும், மனநலமும் காத்திட வேண்டும்.

இது தவிர, ஆடி மாத பிறப்பன்று, தேங்காய்ப்பால் படைத்து உண்பர். ஆடி கிருத்திகை, ஆடி அமாவாசை, 18-ஆம் பேருக்கு, புதுமண தம்பதிகள் சேர்த்தி என ஆடி மாதம் முழுவதும் தினம் தினம் திருநாளே.

இந்த இதழில் வழக்கமான கட்டுரைகள் அனைத்தும் இடம் பெரும். அதிலும் அறிய ஆலயம் அற்புத தகவல்கள் என்ற தலைப்பில் ஒரு புதுமையான கோவில் இடம் பெறுகிறது. மெய்சிலிர்க்க வைக்கும் அனுபவம். அதனை முழுதும் சொல்ல ஒரு மூன்று நான்கு இதழாவது தேவைப்படும். அத்தனையும் சொல்வேன். படித்து அனுபவித்து மகிழுங்கள்.

பிறகு, இம்மாத இறுதியில் ஏற்கனவே சொன்னபடி மஹாபெரியவளின் "நூறாண்டு ஜோதி - பாகம் மூன்று" புத்தகமாக வெளிவருகிறது. அதற்கான வேலைகள் எல்லாம் முடிந்து விட்டது. தேவை படுவோர், முன்பதிவு செய்து வாங்கி பயன் அடைவீர்.

நன்றி வணக்கம்!

என்றென்றும் இறைப்பணியில்,

அன்புடன்,

கி.வேணுகோபால்

ஸ்ரீ மஹாபெரியவா அருளுரை

குருவின் தகுதி

இடம்: சிவாஸ்தானம் பிரம்மபுரீஸ்வரர் திருத்தலம், தேனம்பாக்கம்
Image taken at Sivasthanam Brahmabureeswarar Temple, Thenampakkam

நம் மஹாபெரியவர்கள் வாழ்கின்ற காலத்தில் நாம் வாழ்வது அரிது. அவர்களின் உபதேச மொழிகளை முடிந்தவரை பின்பற்றுவாதே நாம் ஆற்றும் பெருந்தொண்டு.

சுமார் 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், நான் டில்லி சர்வகலா சாலையின் டாக்டர் பட்டம் பெற்றிருந்தபோது, சிதம்பரத்தில் என் தந்தையுடன் வசித்து வந்த காலத்தில், நம் ஜெகத் குரு சிதம்பரத்திற்கு விஜயம் செய்தார்கள். என்னுடைய பி. எச்.டி. ஆய்வுக்கட்டுரை ஸ்ரீ சங்கரரின் அத்வைதம் பற்றியது அதையும், என் பட்டச் சான்றிதழையும் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளிடம் காண்பித்து, அவர்களின் ஆசியைப் பெறவேண்டும் என விரும்பி, அவர்கள் தங்கியிருந்த இடத்திற்கு ஒரு நாள், பிற்பகல் 3-மணியளவில் என் தகப்பனாருடன் சென்றேன். அப்போதுதான் மக்களுக்குத் தரிசன கொடுக்க வெளியே வந்த அவர்களின் முன், என் ஆய்வுக்கு கட்டுரையையும், சான்றிதழையும் வைத்து, வணங்கினேன். பக்கத்தில் நிற்குகொண்டிருந்த ஒருவரைக் கட்டுரையைப் படிக்கச் சொன்னார். அண்ணல் அடுத்த நிமிடமே தானே எடுத்து ஒரு பூதக்கண்ணாடியின் உதவியுடன், முதல் பக்கத்தைப் படித்தபின், "இதை நான் படிச்சுட்டுத் தரேன்" என்றார்கள். 'அத்வைதம்' என்பது ஓர் அனுபவம். அந்த அனுபவத்திலேயே திளைத்திருக்கும் அந்த சர்வக்ரூது முன் நம் அறிவு, ஆற்றல் யாவும் தூசுக்கு சமாளம்.

1974-ஆம் ஆண்டில் என் உத்யோக விஷயமாக ஒரு பெரிய சோதனைப் பிரச்சனை ஏற்பட்டது. எனக்கு ஸ்ரீ பெரியவர்களிடம் முறையிட்டால் நீதி கிடைக்கும் என்ற திடமான நம்பிக்கை. ஒருநாள் என் மனைவியுடன், தேனம்பாக்கம் சென்று, அவர்களைத் தரிசித்தோம். "பெரியவாள் என் என் பிரச்சனைக்கு ஒரு விசாரணை நடத்தக் கூடாது? என்று மனதில் நினைத்தேன். சர்வக்ருணான ஆச்சார்யாள் என்மனதில் தோன்றியது போலவே, சிறிது நேரத்தில் ஒரு விசாரணையே நடத்தி விட்டார்கள். ஆரம்பத்தில், "உன் பிரச்சனைக்கு காரணம் என்ன"? என்று அவர்கள் கேட்க, நான் பதில் சொல்ல முடியாமல், வாய்விட்டு அழுதேன். "அவன் ஒன்றும் குற்றம் செய்யவில்லை என்று அழறானோ? என்றார் ஸ்வாமிகள். நான், "ஆம்" என்றேன். என் பிரச்சனையின் தொடர்பாக, நான் எங்கெங்கு சென்றேன், எவர்களைப் பார்த்தேன் என்பதையெல்லாம் என்னுடன் இருந்து கவனித்தது போல, அந்த சர்வக்ருண் அப்படியே கூறிய போது நான், நடுங்கி விட்டேன். முடிவில் என் மேலதிகாரியின் பெயரைச் சொல்லிவிட்டு, அவரைக் கடுமையாக ஆச்சார்யாள் சாடுவார் என நினைத்தபோது, அவரைப்பற்றி ஒரு சொல்கூடப் பேசாமல், 'நீ ஸுகமாக இருப்பே! போய் விட்டு வா' என்றார்கள். அதன் பொருள் எனக்கு அப்போது புரியவில்லை.

சில ஆண்டுகளுக்குப் பின் பெரியவாள் குறிப்பிட்ட அதே என் மேலதிகாரி என்னை, ஒருநாள் சந்திக்க நேர்ந்தது. முன்னர் என்னிடம் முகம் கொடுத்து பேசவே தயங்குபவர் பேசத் தொடங்கினார். என் மனதில் அவரிடமிருந்த குரோத உணர்ச்சியில்லாது, நான் பேசியதே எனக்கே ஆச்சர்யமாக இருந்தது. "குற்றத்தை வெறு குற்றம் செய்தவனை வெறுக்காதே," என்று பெரியவாள் எனக்கு கற்பித்த பாடம் இது.

பெரியவர்கள் காட்டிய ஒளித்தடம்

பிறகு ஒருக்கால் பெரியவாளைத் தரிசிக்க காஞ்சிபுரம் சென்று, அங்கு அவர்கள் இல்லாததால், தேனம்பாக்கம் சென்றேன். சுமார் மாலை 5மணியிருக்கலாம். சிவாஸ்தானத்தில் அனுஷ்டானம் செய்ய ஆரம்பித்த அவர்களின் முன் நின்றேன். அங்கு வேறு சிலரே இருந்தனர். இருட்ட ஆரம்பித்தது. திரும்ப எப்படித் தனியாகப் போவது? எனக்குப் பயம், "5:45-க்குள் ஆச்சார்யாளின் அனுஷ்டானம் முடியாவிடில், திரும்பிப் போய் விடலாமா? என்று எண்ணினேன். மனம் இடம் கொடுக்கவில்லை. சுமார் 6 மணிக்கு பெரியவர்கள் எழுந்து, பிரம்மபுரீச்வரரின் கோயிலுக்குள் சென்று, ஸ்வாமி தர்சனம் செய்து கொண்டு பிறகு, பிரதக்ஷிணம் செய்துவிட்டு, சாலையில் இறங்கி, சின்னக் காஞ்சிபுரம் செல்லும் மெயின்ரோடு வழியே நடக்கலானார். பக்கத்தில் இருந்தவர்களுக்கு ஆச்சர்யம் சில அரிக்கன் விளக்குகளும், டார்ச் லைட்களும் எடுத்துக் கொண்டு சிலர் முன்னும், பின்னுமாக வழிகாட்டிச் சென்றனர். சின்னக் காஞ்சிபுரத்தை அடைந்த உடன், பெரியவாள் இடப் பூர்வமாக திரும்பி, வரதராஜர் கோவில் மாட வீதி பிரதக்ஷிணம் செய்யத் தொடங்கினார்கள். நான் விடைபெற்று, பஸ் ஸ்டாண்டை நோக்கிச் சென்றேன்.

தனியாக இருட்டில் தேனம்பாக்கத்திலிருந்து எப்படிச் சின்னகாஞ்சிபுரம் செல்வது என்று பயந்தேனோ? "நானிருக்கப் பயமேன்"? என்று சொல்வது போல, அன்று ஒளி விளக்குடன் பெரியவாள் வந்தது, "தாமஸோ ஜ்யோதிர்கமய" (இருட்டிலிருந்து ஒளியுள்ள இடத்திற்கு

என்னை வழி நடத்திச் செல்லவும்) என்ற உபநிஷத் வாக்கியத்தின் உண்மையை விளக்கி, நிலை நிறுத்தியது.

ஹர ஹர சங்கர
ஜெய ஜெய சங்கர

மகா பெரியவா நூற்றாண்டு ஜோதி - மலர் பகுதி 3-இல்
இருந்து டாக்டர் எஸ்.ஓ. ராமகிருஷ்ணன் - பேராசிரியர், தேசியக் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி
அளித்த கட்டுரை களஞ்சியம்.

அரிய ஆலயமும் அற்புத தகவல்களும் (1)

ஸ்ரீ வைஷ்ணவ தேவி ஆலயம்

திருமுல்லை வாயில், சென்னை.

என்னுரை:

இந்த ஆலயமானது, சேர, சோழ, பாண்டியர்களாலோ, பல்லவ மன்னர்களாலோ, சாளுக்கிய அரசர்களாலோ கட்டப்பட்டது அல்ல. புராதனமாதும் அல்ல. அதிகம் போனால் ஒரு 50 அல்லது 60 வருடங்களுக்கு உட்பட்டதுதான். காட்டியவர் நம்மை போன்ற சாதாரணமானவர். ஆரம்பத்தில் பெரியதாக பக்தி, ஆன்மீக நாட்டம் இல்லாதவர். இன்னும் சொல்லப்போனால், பிறப்பால் ஒரு ஸ்ரீ வைஷ்ணவர். பிறகு எப்படி "சாக்த" வழிபாடு என்று சொல்லப்படும், சக்தி வழிபாட்டு உபாசகராக மாறினார்? அது ஒரு பெரிய கதை. மனதை உருக்கும் கதை. பழுக்க காய்ச்சிய இரும்பை சம்மட்டி கொண்டு அடிமேல் அடி அடித்தால்தான் அது ஆயுதமாக ஆகிறது. பொன்னை காய்ச்சி தட்டி தட்டித் தான் ஆபரணங்கள் உருவாகின்றன. அதுபோலத்தான்,

ஒருவர் வாழ்க்கையில் அடிமேல் அடிவாங்கி "போதுமடா சாமி" என்ற நிலைவந்து, பிறகு அவர்தான், சாதாரண பார்த்த சாரதி அய்யங்கார் என்று இருந்தவர், பின் "சாது பார்த்த சாரதி ஆகி, பிறகு துறவறம் பூண்டு சுவாமி அன்வனந்த என்று ஆனார். அவரின் முயற்சியால் இந்த திருக்கோவில் உருவானது என்று சொல்வதை விட அம்பாள் "ஸ்ரீ வைஷ்ணவி" இவரைக்கொண்டே தனது கோவிலை அமைத்துக் கொண்டாள் என்று சொல்வதே பொருத்தமாக இருக்கும்.

"பணம் மட்டுமே மனிதர்களுக்கு மன அமைதியை கொடுத்து விடாது" என்பதற்கு இவரது வாழ்க்கையே ஓர் உதாரணம்.

இந்த ஆலயத்தைப் பற்றி நான் ஏன் எழுத வேண்டும்? எப்படி அறிந்து கொண்டேன்? எத்தனையோ புத்தக, மரக்கன்றுகள் ஊன்றும் வேலை இருக்கும்போது, அத்தனையையும் சற்று ஒதுக்கி வைத்து விட்டு, ஒரு வாரம், பத்து நாட்கள் இதே வேலையாக உட்கார்ந்து செய்வதற்கு காரணம். அதை நீங்களே அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

இந்தக் கட்டுரையை எழுதுவதற்கு முன், நான் இந்த ஆலயத்தைப் பற்றி அறிந்து இருக்கவும் இல்லை, அங்கு சென்றதும் இல்லை. பிறகு எப்படி எழுத முடிந்தது? காரணம், ஸ்ரீ பரணீதரன்., என் எழுத்து பணிக்கு நான் எனது ஆசானாக, மானசீக குருவாக நினைப்பது இருவர். ஒருவர் ஸ்ரீ பரணீதரன்., மற்றொருவர் ஸ்ரீ லண்டன் ஸ்வாமிநாதன். ஸ்ரீ பரணீதரன் அந்தக் காலத்தில், விகடனில் எழுதிய கட்டுரைகளை படித்து இருக்கிறேன். அவை என் மனதில் இருக்கிறது. பிறகு இந்த கொரான காலத்தில் வெளியில் எங்கும் செல்ல முடியாத நிலையில், எனக்கு பிடித்த ஆசிரியர்கள், பெருமகனார் எழுதிய புஸ்தகங்களை வரவழைத்து படிக்க தொடங்கினேன். அதற்கு பெரும் உதவி செய்தது எனது மகன். அவனிடம் ஆசிரியரின் பெயரைக் கூறினால் போதும். அவன் இணைய தளத்தில் தேடி, ஆர்டர் செய்து அனுப்பி தந்து விடுவான்.

அந்த வகையில், ஸ்ரீ பரணீதரன் எழுதிய "அருணாச்சல மகிமை" புத்தகத்தில் இருந்த தகவல் இது. இந்த கட்டுரைக்கு கரு அவருடையது. அதற்கு எனக்கு தெரிந்த வகையில் உரு கொடுத்து உங்களுக்கு அளிக்கிறேன். இதனை ஒரு நூல் வடிவில் வெளியிடும் எண்ணம் கூட இருக்கு. அதை காலம்தான் முடிவு செய்யணும்.

அருணாச்சல மஹிமையில் ஸ்ரீ பரணீதரன் எழுதுகிறார்..." முதலில் மஹான் சேஷாத்திரி ஸ்வாமிகள் வரலாறை எழுத புறப்பட்டு, அது அப்படியே அருணாச்சல ஆலயத்தின் மஹிமை, அருணயில் வாழ்ந்த, வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் மஹான்கள், அவர்கள் அலைந்து திரிந்த இடங்கள், அதனை ஒட்டிய கோவில்கள் என நினைத்து பார்க்க முடியாத அளவுக்கு வளர்ந்து சென்றது. இதற்கு காரணம் நமது காஞ்சி பெரியவர்கள்தான். அவரிடம் ஆசிபெற்று புறப்பட்டேன். அவ்வப்போது நான் கண்டது, கேட்டது பற்றி சொல்வேன். மிகவும் கூர்ந்து கேட்டு, "இந்தந்த இடங்களை பார்த்தாயா. பார்க்காவிட்டால் அடுத்த முறை போகும்போது பார்த்து வா... என்பார். நானும் அப்படியே செய்தேன். அவர் அருளாலே நான் எத்தனையோ புனித ஸ்தலங்கள், புனித நதிகள், புண்ணிய புருஷர்களை சந்தித்தேன், என்கிறார்.

நானும் அதுபோலவே, "புராதான க்ரந்தங்களை புதுப்பித்தல், புழக்கத்தில் இல்லாத புஸ்தகங்களை அச்சுப் போடுதல். இவை எல்லாம் மஹாபெரியவாளின் மனதுக்கு உகந்தவைகள் என மனசில் நிறுத்தி இருந்தேன். நேரம் வந்தது. திரு லண்டன் ஸ்வாமிநாதன் அவர்களின் அறிமுகம் கிடைத்தது. அவர் உதவியாலே, "செல்வத்தின் திறவுகோல்" வெளியிட்டேன். அதனை தொடர்ந்து நான்கு புஸ்தகங்கள். எல்லாம் மஹாபெரியவா காட்டும் வழி.

நான் விலகிக் கொண்டு ஆலயம் உருவான விதம்...பற்றி எழுதுகிறேன் படியுங்கள். பயன் பெறுங்கள்.

தோற்றுவாய்: சென்னை மயிலாப்பூரில், பிரபலமான வழக்கறிஞர் ஸ்ரீ ஸ்ரீனிவாச அய்யங்கார். அவரது புதல்வர் ஸ்ரீ பார்த்தசாரதி அய்யங்கார். நல்ல வசதி படைத்தவர். ஒரு செல்வ சீமானாக வாழ்வதற்கு தேவையான எல்லா வசதிகளையும் உடையவர். இவருக்கு பெரியதாய் ஆன்மீக நாட்டமோ, தெய்வங்களை ஆராதிப்பதிலோ ஆர்வமும் இல்லை. அதில் நம்பிக்கையும் இல்லை. பல்வேறு வியாபாரங்களை செய்து வந்தார். பணக்காரர்களுக்கே உரிய பொழுது போக்குகளில், பல்வேறு வகையான ஆர்வங்கள் (HOBBY) என்பார்களே அதுவும் நிறையவே இவரிடம் உண்டு. அதில் ஒன்று சுவாமி சிலைகளை. அது கருங்கல்லால் ஆனதோ, பஞ்ச லோக விக்ராஹமோ. கலை அழகுக்காக வாங்கி, அதனை தனது அலுவலகம் , வீட்டின் வரவேற்பறை ஆகியவற்றில் வைத்து அழகு பார்க்கும் ஒரு கலா ரசிகர். சுவாமி விக்கிரஹம் என்பது அவரைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு காட்சிப் பொருள், அவ்வளவே.

இப்படி இருக்க, 1946-ஆம் ஆண்டு, தீபாவளிக்கு இன்னும் மூன்று நாட்கள் இருக்கையில், அன்றிரவு இவர் இரவு உணவை முடித்துக் கொண்டு உறங்கப் போய்விட்டார். அந்த நேரம் இவரது நண்பர் ஒருவர் காரில் வந்திறங்கி, வைக்கோல் பிரியால் சுற்றப்பட்ட ஒரு கற்சிலையை எடுத்துக் கொண்டு வந்து இவரை எழுப்பி சொன்னார். "மிஸ்டர் பார்த்த சாரதி" இது ஒரு காலை நயம் மிக்க சிலை, கற்சிலைதான். இதற்கு தாங்கள் பணம் எதுவும் தர வேண்டாம். இரவில் தொந்தரவு கொடுத்ததற்கு மன்னிக்கவும் "என கூறி விட்டு அதனை வீட்டின் ரேழியிலேயே வைத்து விட்டு சென்று விட்டார். தூக்கக் கலக்கத்தில் இருந்த இவர், சரி காலையில் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று நினைத்துக் கொண்டு, தன் தூக்கத்தை தொடர போய் விட்டார். காலை எழுந்து வைக்கோல் பிரியை பிரித்துப் பார்த்தால் அது ஒரு அழகான அம்பாள் சிலை கருங்கல்லால் ஆனது. மிகவும் கலை நயத்தோடு உருவாக்கப் பட்டது. அந்த அம்பாளின் அழகில் மனதை பறிகொடுத்தார். இதை எங்கே வைப்பது. காட்சிப் பொருளாகவா? மனசு வரலையே. தன் நண்பர் திரு சுந்தரம் அய்யர் அவர்கள் யோசனைப் படி தனது வீட்டின் பின்பக்கம் உள்ள தோட்டத்தில், ஒரு மகிழ மரத்தின் அடியில் வைத்தார். தீபாவளி அன்று தனக்கு தெரிந்தபடி, அம்பாளுக்கு மாலை மரியாதைகள் செய்து, ஆராதனை செய்தார். அந்த

அம்பாள் சிலையை மஹாலக்ஷ்மி என்று கருதி பூஜை செய்தார். வைத்த நாள் தீபாவளி...நமது அக இருளையும் புற இருநாளையும் நீக்கும் புனிதனாள். மஹாலக்ஷ்மி அஷ்டோத்ரம் சொல்லி நைவேத்யம் செய்தார். நாளடைவில் வெள்ளிக் கிழமைகளில் மகளிர் கூட்டம் சேர்ந்தது. ஸ்ரீ லலிதா சஹஸ்ரநாமம் பாராயணமும் சேர்ந்து கொண்டது. ஆன்மீகத்தில் நாட்டம் இல்லாத. விக்ரிஹத்தை ஒரு கலை பொருளாய், காட்சிப் பொருளாய் காணும் பார்த்த சாரதி அய்யங்காரை, அந்த ஆதி பராசக்தி தன் பூசாரியாக மாற்ற திருவுளம் கொண்டு தன் அருளாடல்களை, லீலைகளை ஆரம்பிக்க திட்டமிட்டாள். ஆனால் இதனை படிக்கும் போது, கருணையே வடிவான அம்பாள் இவர் விஷயத்தில் கொஞ்சம் கடுமையாக நடந்து கொண்டாளோ என எண்ணத்தோன்றும். கொஞ்சமல்ல அதிகமாகவே சோதித்தாள்.

ஸ்ரீ வள்ளிமலை ஸ்வாமிகள் என்ற மஹான். திருப்புகழ் பாராயணத்திற்காக சென்னைக்கு வரும் போது எல்லாம் இவர் இல்லத்திற்கு வருவார். இவரும் விடுமுறை காலங்களில் நண்பர்களோடு சேர்ந்து கொண்டு, இன்ப சுற்றுலா செல்வது போல வள்ளி மலைக்கு செல்வார். பக்தி எல்லாம் ஒன்றும் இல்லை. பொழுது போகணும். போக்கணும் அவ்வளவுதான்.

ஒரு சமயம் இவர் இல்லத்திற்கு ஸ்வாமிகள் வரும்போது, மகிழ் மரத்தடியில் இருக்கும் அம்பாளை பார்த்து, "வைஷ்ணவ தேவி ரொம்பவும் அழகாக இருக்கிறாள், நல்ல சாந்தியம் " என்றார். இவரோ சுவாமி இவளை நாங்கள் மஹாலக்ஷ்மியாக நினைத்து வழி பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். நீங்கள் வைஷ்ணவி என்கிறீர்களே...என கேட்டபோது ஸ்வாமிகள். "நான் வடக்கே யாத்திரை சென்றபோது ஜம்மு காஷ்மீரில் இருந்து சுமார் 30 மைல் தொலைவில் ஒரு மலை இருக்கிறது. அதில் ஒரு குகை இருக்கிறது. அது சக்தி பீடம். அங்கே இவளை வைஷ்ணவ தேவியைப் பார்த்து இருக்கேன் என்றார். அன்று முதல் பார்த்தசாரதி அய்யங்காரி, வைஷ்ணவ தேவி என்றே பூஜித்தார். தான் நண்பர் சிலரிடம் ஜம்மு மலை குகை வைஷ்ணவியை பற்றி கேட்டபோது. அங்கே அம்பாள் லிங்க வடிவில் அருபமாய் இருப்பதாக சொன்னார்கள். பிறகு இவர் மட்டும் எப்படி இங்கே இருப்பது போல் வைஷ்ணவ தேவியாக தரிசித்து இருக்க முடியும்? பிறகு காலம் செல்ல செல்லவே உணர்ந்தார்...நம்மை போன்ற சாதாரண பிறவிகளுக்குத்தான் கற்சிலைக்கு, தேவிக்கும் வித்யாசம் தெரியாது.. தவசீலர்கள், யோகிகள், ஞானிகளுக்கு தெரியும் அம்பாள், சுவாமி நேரடியாகவே காட்சி அளிப்பார்கள் என்று."

பின்னர் ஓராண்டு கழித்து, ஸ்வாமிகள் இவரைக் காண வந்தபோது, இந்த வைஷ்ணவ தேவியை, நான் இஷ்ட தெய்வமாய் வணங்கும், வள்ளியையும், பொங்கி அம்மனையும் -- இவளோடு ஐக்கிய படுத்த விரும்புகிறேன். இன்னும் ஸ்ரத்தையாய் பூஜை செய்! என்றார் இவரோ, சுவாமி நான் பூஜை செய்வதைத்தான் பார்த்து இருக்கிறீர்களே. இதற்க்கு மேல் எனக்கு என்ன தெரியும் என கேட்க, ஸ்வாமிகள், இது போதும். கோடை காலத்தில் மட்டும் கொஞ்சம்

தயிர் சாதமும் நெய்வேத்யம் செய்" என்றார். அவரும் அப்படியே செய்து தனது வழிபாட்டை தொடங்கினார்.

1950-ஆம் ஆண்டு, அன்று போகி பண்டிகை. ஸ்ரீ வள்ளி மலை ஸ்வாமிகள் அவரின் இல்லம் வந்தார். வரும்போதே சில பெண்களை அழைத்து வந்தார். அதில் குறவர் இனத்தை சேர்ந்த பெண் ஒருத்தியும் இருந்தாள். வைஷ்ணவ தேவிக்கு இவரே பூஜை செய்தார். திருப்புகழில் சில பாடல்களை நெக்குருக பாடினார். கண்களில் கண்ணீர் பொங்கியது. குரல் தழு தழுத்தது. கேட்டவர்கள் கண்களிலும் கண்ணீர். அவர்களுக்கு மட்டுமல்ல. நமது பார்த்த சாரதியும் கண்ணீர் விட்டார். அவருக்கு திருப்புகழோ, அதன் அர்த்தமோ தெரியாது. ஆனாலும் உள்ளம் உருகியது. கண்ணீர் பெருகியது. பிறகு ஸ்வாமிகள் தேவியை மூன்று முறை வலம் வந்து தான் கொண்டு வந்திருந்த சிவப்பு நிற புடவையை அந்த குறவர் இன பெண்ணுக்கு அளித்து விட்டு விடை பெற்றுக் கொண்டார்...பார்த்த சாரதியும் தனது பூசைகளை தொடர்ந்தார்.

(கொஞ்சம் பின்னோக்கி செல்வோம்-Flash Back) ஒருமுறை சாரதி அவர்கள் தன் நண்பர்களோடு வள்ளிமலைக்கு சென்றிருந்தார். அப்போது ஸ்வாமிகள் இவரைப் பார்த்து " நீ குருவைத் தேடி அலைய வேண்டாம். காலம் வரும் போது குருவே உன்னைத் தேடி வருவார்"-என்றார். இவருக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. "நாம் எந்த குருவையும் தேடவில்லையே" நம்மிடம் ஏன் இதை சொல்கிறார்"? வரும் வழி எல்லாம் இதே சிந்தனை! "சரி விடு, நமக்கில்லை. நம்மோடு வந்த யாருக்கோ சொன்னது". என சமாதானம் அடைந்தார்.

அந்த காலமும் வந்தது. நமக்கு கொடுப்பினை இருந்தால், அதாவது "பொசுப்பு" என்பார்களே. அது இருந்தால், குரு வருவார், நேரில் வர வேண்டும். நம்மோடு பேச வேண்டும். பார்க்க வேண்டும். தொட வேண்டும் என்பதெல்லாம் இல்லை. அவர் அமர்ந்து கொண்டு இருக்கும் இடத்தில் இருந்தே நம்மை நினைத்தால் போதும். இங்கே நடக்க வேண்டிய மாற்றங்கள் எல்லாம் நடக்கும் நமது உள்ளத்தில் நாம் அறியாமலேயே புகுந்து, படிப்படியாக, நமக்கு தெரியாமலேயே நமக்குள் நல்ல மாற்றங்களை உருவாக்கித் தருவார், குருநாதர்.

அப்படிதான் 1950-ல் ஸ்ரீ வள்ளிமலை ஸ்வாமிகள் வந்து, தன் ஆராதனை தெய்வமான வள்ளியை, பொங்கி அம்மனை, இந்த வைஷ்ணவதேவி விக்ரஹத்தில் ஆவாஹனம் செய்து விட்டு சென்றார். இதன் பிறகே பார்த்தசாரதி வாழ்க்கையில் புயல் வீசியது... சாதாரண புயல் அல்ல, பெரிய சுனாமி, ஆம், இவருக்கு 40 வயது இருக்கையில் இவரது தந்தை மறைந்தார். குடும்பம் வியாபாரம் நிர்வாகம் எல்லாம் இவர் தலையில் விழுந்தது. இவரது மனைவிக் கோதீராத நோய். படுத்த படுக்கை. மனைவி இந்த நிலையில் இருந்தால் எந்த கணவனுக்குத்தான் நிம்மதி இருக்க முடியும்? இவர் நடத்தி வந்த ப்ருத்வி இன்ஷூரன்ஸ்

கம்பெனியில் கட்டிடம் திடீரென இடிந்து விழுந்து சில தொழிலாளர்கள் உயிரிழக்க நேரிட்டது. இடிந்தது கட்டிடம் மட்டுமல்ல...இவரின் மனமும்தான். மனைவியும் ஒருநாள், ஐந்து குழந்தைகளை "நீங்க பார்த்துக்கோங்கோ என விட்டு விட்டு மேலுலகம் ஏகினாள். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, இவரது 20-வயது மகன் ரேடியோ பழுது பார்த்துக் கொண்டிருந்தபோது, மின்சாரம் தாக்கி மரணித்தான்... இதைவிட வேறு ஏதாவது வேண்டுமா? இவரை துன்பப் படுத்த? "இந்த அடி போதுமா? இன்னும் கொஞ்சம் வேண்டுமா? என காலத்தின் அதிபதி தன் கையில் குண்டாந்தடியை வைத்து சுழற்றிக் கொண்டு இருக்கான்! இவரோ, "இனி இழக்க ஒன்றுமில்லை...உடலும் உள்ளமும் ஒருசேர மறந்து விட்டது. அடி வலிக்காது. அடித்துக்கொள். உன் கைதான் வலிக்கும் என்று அன்னையின் பாதமே கதி என அமர்ந்து விட்டார். இந்த நேரத்தில்தான் குரு, ஸ்ரீ வள்ளிமலை ஸ்வாமிகள் இவரை தேடி வந்தார். அவரின் அருட்பார்வை, ஆறுதல் அளிக்கும் அன்பு மொழிகள் இவரை ஒருவாறு தேற்றின. ஆனால் 1950-ல் ஸ்ரீ வள்ளிமலை ஸ்வாமிகளும் மஹா சமாதி அடைந்தார்.

அதாவது, தமிழில் தொடர்ச்சியாக வரும் கஷ்டங்களை விளக்க ஒரு கதை சொல்வார்கள். ஒரு பரம ஏழை. நாலைந்து குழந்தைகள், மனைவிக்கு பிரசவம் வலியால் துடிக்கிறான். மருத்துவச்சியை அழைக்கச் சென்ற மகனைக் காணவில்லை. மழை வேறு பெய்கிறது. இவன் தேடிக்கொண்டு போகிறான். எதிரில் வரும் ஒருவன் சொல்கிறான் உன்மகன் வண்டி சக்கரம் ஏறி காலொடிந்து கிடக்கிறான் என்று. இவன் விரைந்து ஓடும்போது பாதை தெரியாமல் ஒரு பாழுங் கிணற்றில் விழுந்து விட, அதிஷ்டவசமாக, கிணற்றின் பக்கவாட்டு சுவரில் தொங்கிய ஒரு மரத்தின் விழுதை பிடித்து கொண்டு தொங்குகிறான்...கீழே பார்த்தால் விஷப்பாம்புகள் ஊர்கின்றன. இவன் பிடித்து தொங்கிக் கொண்டிருக்கும் வேரை ஒரு எலி கடித்துக் கொண்டு இருக்கிறது. இந்தக் களேபரத்தில் இவன் கீழே விழும் போது, மரத்தில் இருந்த தேன் கூடு ஒன்று உடைந்து சொட்டு சொட்டாக தேன் சொட்ட அதில் சில துளிகள் இவன் வாயில் விழ. அந்த கஷ்டத்திலும் நாக்கை சுழற்றி தேனை ருசித்தானாம். மனித வாழ்க்கையில் படும் கஷ்டங்களுக்கு இடையே கிடைக்கும் சில நிமிட சுகம் பெருசாகத்தான் தோன்றும். அந்த தேன் துளிகளைப் போல. கடைசியில் கதை என்ன ஆயிற்று என கேட்கிறீர்களா? சுபமாகவே முடிக்கலாமே. சத்தம் கேட்டு உதவிக்கு ஆட்கள் ஓடிவந்து கிணற்றில் தொங்கிக் கொண்டு இருந்தவனை காப்பாற்றினார்கள். மகனை மருத்துவ மனைக்கு அழைத்து சென்று சேர்த்து விட்டனர். வீட்டுக்கு திரும்பும்போது, மனைவிக்கு சுகப்பிரசவம். ஆக சுபம்.

ஆனால் நமது பார்த்த சாரதி, இதற்கெல்லாம் அசைந்து கொண்டுக்கவில்லை. எல்லாம் போச்சு, இனி வாழ்ந்து என்ன பயன் என விபரீதமான முடிவு எதையும் எடுக்கவில்லை... தான் வீட்டின் பின்புற தோட்டத்தில் மகிழ்மரத்தடியில் இருந்த வைஷ்ணவ தேவியை எடுத்துக் கொண்டு திருமுல்லை வாயில் நோக்கி விரைந்தார். அங்கே ஏற்கனவேயே இவருக்கு ஒரு பண்ணை வீடு

இருக்கிறது. அங்கேயும் ஒரு மகிழ் மரம் இருக்கிறது. அதன் அடியில் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ தேவியை பிரதிஷ்டை செய்து அதன் அடியிலேயே அமர்ந்து விட்டார்.

மயிலாப்பூரிலும் தோட்டத்தில் உள்ள மகிழ் மரத்தடி. இங்கேயும் மகிழ் மரத்தடி, அருணை ஸ்தல வ்ருஷ்டமும் மகிழ் மரம்.

நாளும் கோளும் நலமே

பகுதி-2

அந்த இளைஞன் அருண் புரோ யார் அவரு என்ன சொல்றாரு” என்று கேட்டார்.

“சார் அவரு எங் பக்கத்து வீட்டு அங்கிள் அவருதான் இன்னைக்கு முழுசா எங்கூட இருந்தாரு எனக்கு இன்னைக்கு ஒரு இன்டர்வியூ இருந்தது. அதுக்கு போற வழியிலேதான் இது எல்லாம் நடந்தது” என்றான் பார்த்திபன்.

“ஐயம் ரியலி சாரி புரோ அப்பா ஒரு ஹார்ட் பேசண்ட் எவ்வளவு சொன்னாலும் கேட்காமே தனியா போயி ஆபீசு, பேக்டரினு அலஞ்சு இப்போ இந்த நிலைமையிலே இருக்காரு. நீங்க மட்டும் இல்லேனா இன்னிக்கு அவருக்கு என்ன ஆயிருக்குமோ” என்று கூறி கண்கலங்கினார்.

“ஒன்னுமில்லே சார், எதுவும் நடந்திருக்காது கவலைப் படாதீங்க எல்லாம் சரியான நேரத்திலே நடந்திடுச்சு” என்று அருணின் கையை பிடித்து பார்த்திபன் கூறும் பொழுது” ஆமாம் ஆமாம் சரியா உன் சந்திராஷ்டமம் நேரத்திலேதான் நடந்துச்சு” என்று முணுமுணுத்தார் பட்டாபிசார்.

அப்போது அங்கு வந்த நர்சு பார்த்திபனைப் பார்த்து “என்ன சார் நீங்க இங்கே நின்னுக்கு இருக்கீங்க உங்க அப்பாவுக்கு கொடுக்க இன்னும் நீங்க மெடிசன் வாங்கிட்டு வரலையா?” என்று கேட்ட நர்சை பார்த்து “இதோ இப்ப வரேன் சிஸ்டர்” என்றான் பார்த்திபன்.

இதை கேட்ட அருண் ஒன்றுமே புரியாதவாறு திருதிருவென முழித்தார். அவரை பார்த்த பார்த்திபன் “சாரி சார் அவசரமா டிரீட்மென்ட் கொடுக்கணுகரதாலே வேறு வழியில்லாமே சாருடோ பையனு சொல்லி நாதான் சைன் போட்டுட்டேன் என்னை மன்னிச்சுங்கோங்க” என்றான் பார்த்திபன் “ இட்ஸ் ஆல் ரைட், சரியா பிரசன்ஸ் ஆப் மைண்டிலேதான் பண்ணியிருக்கீங்க இந்த சீட்டைக் கொடுங்க நா போய் மருந்து வாங்கிட்டு வரேன்” என்று கூறி சீட்டை அருண் வாங்கி கொண்டான். அப்போது செகரெட்டரி “தம்பி வேறே ஏதாவது பண்ணிங்களா?” என்றார். அதற்கு பார்த்திபன் “ஆமாம் சார் அட்வான்ஸ்ட் டென் தவுஸ்தண்டு ரூப்பிஸ் பே பண்ணினே;” என்றான்.

உடனே அருணோ “புரோ உங்க ஜீபே நம்பரை சொல்லுங்க இப்பவே டிரான்ஸ்பர் பண்ணேன்” என்று கூறி பார்த்திபனிடம் இருந்து நம்பரை வாங்கி டிரான்ஸ்பர் செய்தார். பின்னர் அருண் மருந்து வாங்க மெடிக்கல் ஷாப்பிற்கு போனார், பார்த்திபனை பார்த்து பட்டாபிசார் “சரி இப்பொழுதாவது வா நாம கிளம்பலாம்” என்று சொன்னார்.

“கொஞ்ச இருங்க அங்கிள் மருந்து வாங்கிட்டு வந்ததும் சொல்லிட்டு கிளாம்பலாம்” என்றான் பார்த்திபன். சற்று நேரத்தில் மருந்து வாங்கிட்டு அருண் வந்தார். நர்சிடம் மருந்தை கொடுத்த அருண் “பேசண்டை பார்க்க முடியுமா?” என்று கேட்டார்.

“உள்ளே போயி பாக்க முடியாது வெளியே இருந்து கண்ணாடி வழியா பாக்கலாம்” என்றார் நர்சு.

நர்சுடன் அருண் செல்ல துவங்கினார் அப்போது பார்த்திபன் “நானும் வரட்டுமா சார்” என்று கேட்டான், “கட்டாயம்” என்று கூறி பார்த்திபன் கையைப் பிடித்து அழைத்து சென்றார் அருண், இருவரும் கண்ணாடி வழியாக உள்ளே படுத்திருக்கும் மீனாட்சி சுந்தரத்தைப் பார்த்தார்கள்.; அவரும் அருணைப் பார்த்து கண் அசைத்தார். அருணுக்கு மனசு திருப்தியாக இருந்தது. பார்த்திபனுக்கும் இனம் புரியாத ஓர் மகிழ்ச்சியும் திருப்தியும் இருந்தது. இவர்கள் இருவரும் பார்க்க சென்றிருந்த நேரத்தில் பட்டாபிசார் செகரெட்டரியிடம் நடந்ததைப் பற்றியும் பார்த்திபனை பற்றியும் தனது ஆபீசு, வீடு, வேலை என்று எல்லாவற்றையும் புலம்பி தீர்த்து இருந்தார். வெளியில் வந்த பார்த்திபனை பார்த்து “சரி இப்பவாவது போகலாமா? “என்று கேட்டார்.

“போகலாம் அங்கிள்” என்று கூறி பார்த்திபன் அவர்கள் இருவரிடமும் விடைபெற்றான். அப்போது அருணோ “வெயிட் பண்ணுங்க, பார்த்திபன் டிரைவரை விட்டு உங்களை டிரப் பண்ண சொல்றேன்” என்றார்.

“உங்க கார் கீயே எங்கிட்டதான் இருக்கும்” என்று சொல்லி பட்டாபிசார் கார் கீயை அருணிடம் கொடுத்தார்.

சிரித்துக் கொண்டே கீயை வாங்கிய அருண் டிரைவரை கூப்பிட்டு அவர்கள் இருவரையும் அவர்கள் வீட்டிற்கு டிராப் செய்ய சொன்னார்.

டிரைவரிடம் தங்கள் வண்டி இருக்கும் இடத்திற்கு டிராப் செய்யுமாறு கூறி இறங்கி கொண்டனர், பட்டாபிசாரும், பார்த்திபனும்.

வண்டியை ஸ்டார்ட் செய்தார் பட்டாபிசார், பார்த்திபன் பின்னால் உட்கார்ந்தான், அப்போது சூரியன் உச்சி வானில் இருந்தது. “நல்லா போச்சு போ இன்னைக்கு உன்னோட நேரம் போயி, என்னோட நேரமும் போயி இருந்ததற்கு கிடைச்ச பலன்தான் என்ன? பாக்க பெரிய ஆளுங்கலா இருக்காங்க ஆனால் ஏதாவது கைம்மாறு செஞ்சாங்கலா கரெக்டா நீ அனுப்பிய பத்தாயிரத்தை ஜீபே பண்ணினாங்கலே கொஞ்சம் கூடுதலா பண்ணியிருக்கக் கூடாது?” என்றார். “இல்லே அங்கிள் நீங்க தப்பா சொல்றீங்க அருண்சார் எனக்கு இருவதாயிரம் ஜீபே அனுப்பினார். நான் தான் பத்தாயிரம் மட்டும் போதுனு திருப்பி அனுப்பிட்டேன்.” “பொழைக்கத் தெரியாத புள்ளே நீ தேடி வந்த சீதேவியை வேணாமுனு சொல்ற ஆளை இன்னைக்குத்தான் நா பாக்கிறேன்”.

“உதவி செஞ்சதுக்கு பணம் வாங்கறது பாவம் அங்கிள்”

“நீயும் உன் பாவமும். எப்படியோ போ முதலில் நீ இறங்கு” என்று கூறி பட்டாபிசார் வீட்டு வாசலில் வண்டியை நிறுத்தினார்.

“எனவே தாங்க்யூ அங்கிள். சாரி பார் த டிஸ்டபெர்ன்ஸ் என்று கூறிக் கொண்டே பார்த்திபன் அவன் வீட்டுக்குள் சென்றான்.

“இதுவே ஒன்னும் குறைச்சல் இல்லை” என்று சலித்துக் கொண்டே பட்டாபிசார் தன் வீட்டுக்குள் சென்றார்.

நேரம் கடந்தது இரவு எட்டுமணி இருக்கும் பார்த்திபன் வீட்டு காலிங்பெல் அடித்தது. டிவி நியூஸ் பாத்து கொண்டிருந்த பார்த்திபன் காலிங்பெல் அடிப்பதைக் கேட்டு அப்படியே லுங்கி பனியனோடு வந்து கதவை திறந்தான்.

வாசலில் செகரெட்டரியும். அருணும் கையில் பெரிய பழக் கூடையுடன் நின்று கொண்டிருந்தார்கள்.; அவர்களைப் பார்த்து பார்த்திபன் மிகவும் ஆச்சரியமாக நின்றான்.

“என்ன பார்த்திபன் நாங்க உள்ளே வரலாமா’ என்று கேட்டார் அருண்.

“வாங்க சார் வாங்க’ எனக்கு ஒரே ஷாக்கா இருக்கு நீங்க இவ்வளோதாரம் வருவீங்கனு நா நினைக்கவே இல்லை. ஒரே ஷாக்கா இருக்கு”

“வீட்டிலே யாரும் இல்லையோ?” என்று செகரெட்டரி கேட்டார்.

“இல்லை சார். இது என் பெரியப்பா வீடு பெரியப்பாவும் பெரியம்மாவும் ஒரு கலியாணத்துக்காக வெளியிலே போயி இருக்காங்க. இன்னும் கொஞ்சம் நேரத்துலே வந்திடுவாங்க. நீங்க ஏதாவது குடியுங்க” என்று கூறி பிரிட்ஜிலிருந்து ஜூஸை கொண்டு வந்து கொடுத்தான்.

அப்போது செகரெட்டரி “இன்னைக்கு காலையிலே ஆஸ்பத்திரியில் உன்னோடு பார்த்தவர் எங்கே” என்றார்.

“அவரு எதித்த வீட்டிலேதான் இருக்காரு கூப்பிடட்டுமா சார்”

“கூப்பிட்டுட்டு வாப்பா”

“ஒரு நிமிஷம் சார்” என்று கூறி உள்ளே போய் ஒரு சட்டையைப் போட்டு கொண்டு எதித்த வீட்டிலிருந்த பட்டாபிசாரை கூட்டி வந்தான் பார்த்திபன்.

பட்டாபிசார் ஹாலில் வந்து அமர்ந்து அவர்கள் இருவரையும் பார்த்து என்ன பேசுவதென்று தெரியாமல் திகைத்தார். அப்போது பார்த்திபன் துவங்கினான்.” சார் இப்போது எப்படி இருக்காரு? ஏதாவது இம்ப்ரூவ்மெண்ட் தெரியுதா” என்றார்

“எஸ் நல்ல இம்ப்ரூவ்மெண்ட் இருக்குதாம் நாளைக்கு ஐசியூவிலிருந்து மாற்றி; வோமுனு சொன்னங்க” என்றார் அருண்.

“குட் டு ஹியர்” என்றான் பார்த்திபன், செகரெட்டரி பேசத் துவங்கினார். “பார்த்திபன் நீங்க வந்ததற்கு பிறகு உங்களைப் பத்தியும் நிங்க செஞ்ச காரியங்களை பத்தியும் நானும் அருண் சாரும் பேசிக்கிட்டே இருந்தோம். இந்த சின்ன வயசுலே இவ்வளவு பொறுப்பா நீங்க நடந்துக்கிட்டத பாத்து நாங்க ரொம்ப ஆச்சரியப்பட்டோம். அருண் சார் எக்ஸ்ட்ரா அனுப்பின பணத்தைக் கூட நீங்க திருப்பி அனுப்புனது எங்க எல்லாத்தையும் நெகிழ வச்சது. ஒரு உயிரை காப்பத்தற்காக உங்க இன்டர்வியூவையுமே விட்டது, சாருடோ பையனு நீங்க சைன் பண்ணது எல்லாம் எங்களை திக்கு முக்காட வச்சிருச்ச அதனாலே நேரிலே பாத்து உங்களுக்கு நன்றி சொல்லிட்டு உங்களுக்கு இஷ்டம் இருந்தால் நாளைக்கே எம்பிஏ படிச்ச நீங்க எங்க ஆபீசிலே அட்மினிசேஷன் எக்ஸ்கிசூட்டிவாக ஜாயின் பண்ணிக்கலாம் இதை நீங்க எங்க சாருக்காக செஞ்சதுக்காக நாங்க செய்றோமுனு நினைக்காதீங்க எங்க கண்ணுக்கு முன்னாலே தெரிஞ்ச ஒரு நல்ல மனிதாபிமானம் உள்ளவருக்கு எங்க கம்பெனிவேலை கொடுக்கறதுலே பெருமைனு நினைச்சுக்கோங்க” என்றார்.

பார்த்திபனுக்கு என்ன சொல்வது என்றே புரியவில்லே, “சார் நா என்ன சொல்லட்டும் எனக்கு ஒரே சர்ப்ரைஸ்ஸாக இருக்கு” என்றான் பார்த்திபன் “நீ ஒன்னும் சொல்லவேண்டாம், பேசாம நாளைக்கு வந்து கம்பெனியிலே ஜாயின் பண்ணு அப்புறம் நானும். நீயும் நம்ம அப்பாவை டிஸ்சார்ஜ் பண்ணி கூட்டிட்டு வரலாம். நீயும் எங்கப்பாவுக்கு பையன்தானே ஆஸ்பிடல் ரிஜிஸ்டர்படி” என்று கூறி சிரித்தார் அருண்.

“ஸ்சோர் சார் இட்டீஸ் மை பிளசர்” என்றார் பார்த்திபன், அப்போது அங்கிருந்த பட்டாபிசாரை பார்த்த அருண் “சார் உங்களுக்கு தான் நாங்க ரொம்ப நன்றி சொல்லணும் பார்த்திபன் கூடவே இருந்ததற்கு அப்புறம் நீங்க இப்ப இருக்கிற வேலையிலே அவ்வளவு திருப்திகரமா இல்லைனு செகரெட்டரி சொன்னாரு எங்க சிஸ்டர் கன்சென்ட் ஒன்னுலே சீனியர் அகௌண்டன்ட் போஸ்ட் காலியா இருக்கு நீங்க வேணுமினா ஜாயின் பண்ணிங்கோங்க” என்று கூறினார்.

அதிர்ச்சியில் ஆலமரமே அடுத்து வந்து நின்றது போல் திகைத்த பட்டாபிசார் “ரொம்ப நன்றிங்க நாளையும் கோளையும் பாத்திட்டு என்னைக்கு வரேனுட்டு உங்களுக்கு தகவல் சொல்றேன்” என்றார். அதற்கு செகரெட்டரியோ” நமச்சிவாயத்திடம் நம்பிக்கை கொண்டபோது நாளுக்கும், கோளுக்கும் ஏன் பயப்படணும் சார். ஏல்லாம் நல்லதாவே வரும். சீக்கரம்

சொல்லுங்க அப்ப நாங்க கிளம்புறோம்” அருண் பார்த்திபன் கையில் தன் விசிட்டிங்கார்டை கொடுத்து “அப்ப நாளைக்கு ஆபீசிலே பாக்கலாமா” என்றார்.

“இல்லே சார் அதுக்கு முன்னாலே காலையிலே பர்ஸ்ட் ஆஸ்பத்திரியிலே சாரைப் பாத்துட்டு அப்புறம் ஆபீசுக்குப் போவோம்” என்றான் பார்த்திபன்.

இதைக் கேட்டு பூரித்து போன அருண் பார்த்திபனை கட்டி தழுவி “சீயூ டுமாரோ இன் ஹாஸ்பெட்டில்” என்று சொல்லி விடை பெற்று சென்றார்.

அருணும், செகரெட்டரியும் சென்ற பின் பார்த்திபன் வீட்டில் மலைத்து போய் உக்காந்து இருந்தார் பட்டாபிசார் அப்போது பார்த்திபன் பட்டாபிசாரை பாத்து “என்ன அங்கிள் இன்னைக்கு உங்க மிதுன ராசிக்கு லாபம் வந்துடுச்சு” என்றான்.

“ஆமாம்” என்று சொல்லுவதற்காக வாய் எடுக்க போன பட்டாபிசாரை பாத்து “எனக்கும் இன்று லாபம்தான் அங்கிள் சந்திராஷ்டமத்தன்று” என்று கூறி சிரித்தான் பார்த்திபன். ஒன்னும் பேசாமல் பார்த்திபன் வீட்டை விட்டு வெளியே நடந்தார் பட்டாபிசார்.

அன்பர்களே! இந்த கதையில் வரும் பட்டாபிசார் போலதான் நம்மில் பலர் நமக்கு நடக்கும் நல்லதற்கும். கெட்டதற்கும் நாளையும். கோளையும் காரணம் காட்டி நழுவுகிறார்கள், திருமணம் சுபநிகழ்ச்சி போன்ற நல்ல காரியங்களுக்கு நாள் பாப்பதில் தவறில்லை. ஆனால் சிலர் மருத்துவமனைக்கு செல்வது, அன்றாடம் வேலைகளைச் செய்வது போன்ற செயல்களுக்கும் நாள் பார்ப்பதுதான் தவறு. தெய்வ நம்பிக்கையோடு நல்லதை செய்பவர்களுக்கு எல்லா நாளும் நல்ல நாளாகவே அமையும் எல்லா கோளும் துணை செய்யும் கடமையைச் செய் பலனை எதிர்பார்க்காதே அந்த கடமைக்குரிய பலன் தானாக உன்னிடம் வந்து சேரும். இதற்கு நாளும். கோளும் தடை செய்யாது என்று நம்முடைய ஞானிகளும். மகான்களும் கூறிய வார்த்தை எப்போதும் பொய்க்காது. இறைவனால் படைக்கப்பட்ட எல்லா நாட்களும் நல்ல நாட்களே என்று நம்பிக்கை வைப்போம். நலம் பெறுவோம்.

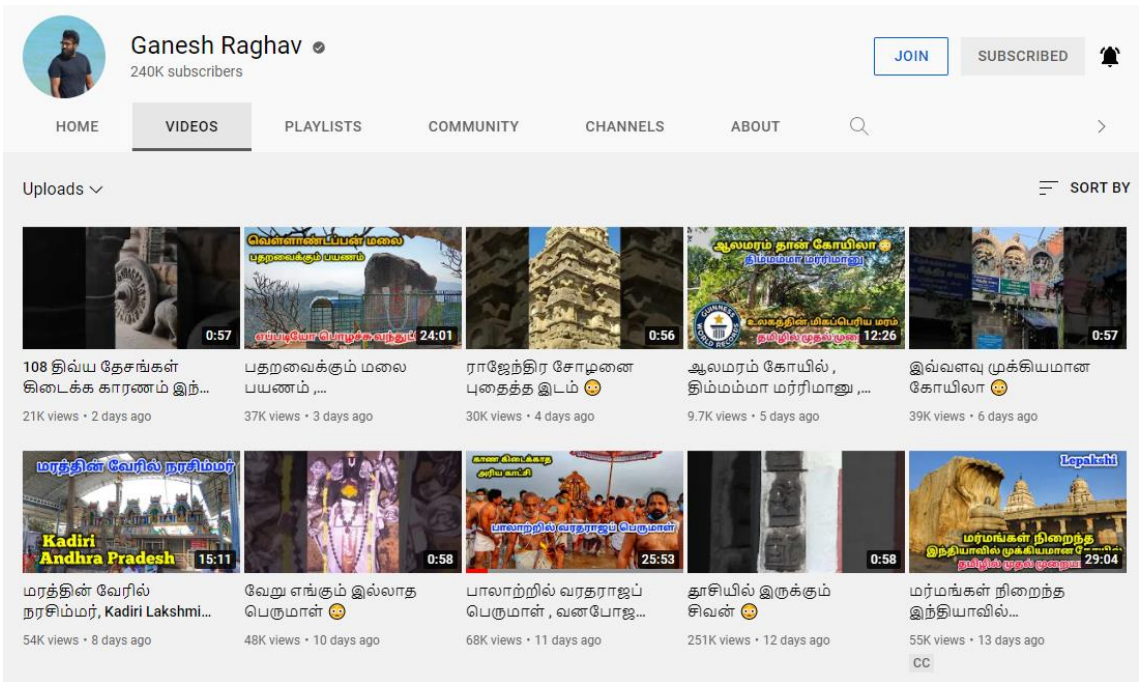
வாழ்க வையகம், வாழ்க வளமுடன்!!

அன்புடன்
மனோகர்
குவைத்

தேவையின் தேடல்

Hi Friends நான் உங்கள் கணேஷ் ராகவ், கடந்த கட்டுரையில் நல்லவனாக இருப்பது எவ்வளவு முக்கியம் என்று பகிர்ந்துகொண்டேன், அந்த கட்டுரை இறுதியில் நான் எப்படி கடவுளிடம் இருந்து விலகி சென்றேன் என்று இந்த பதிவில் பகிர்ந்து கொள்ள போவதாக கூறியிருந்தேன் அதை இப்போது பகிர்கிறேன்.

உங்களில் சிலர் இதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாவிட்டாலும் இது தான் காரணம் , கடவுள் பக்தி உடன் இணைந்து இருப்பது என்பது பல வழிபாட்டு முறைகளும் , பல நம்பிக்கைகளும் , ஒன்றை எதிர்பார்த்து கடவுளிடம் செல்வதும் அது நடக்காமல் போனால் வரும் வருத்தமும் ஆக இருந்தது , அதிலும் குறிப்பாக ஒரு நபரை காயப்படுத்தும் வகையில் இவர் வந்த நேரம் தான் இப்படி இருக்கிறது இவ்விராசி தான் நம் தோல்விக்கு காரணம் என்பது போன்ற நம்பிக்கைகள் மற்றும் சமுதாயத்தில் உள்ள வேறுபாடுகள் சில பிரபலங்களின் பிரச்சாரங்கள் இவை அனைத்தும் என்னை கடவுள் இடம் இருந்து விலக்கி வைத்தன . விலக்கி வைத்தது என்றால் எந்த அளவுக்கு என்று கூறவேண்டும் அல்லவா? கோயில்கள் நிறைந்த காஞ்சியில், அடிக்கடி கோயிலுக்கு போகும் குடும்பத்தில் இருந்து கொண்டு நான் கோயிலுக்கு 4-5 வருடங்களாக செல்லவில்லை. இது அனைத்தும் என் 12 முதல் 17 வயதில் நிகழ்ந்தவை, இந்த மாற்றம் அனைவருக்கும் நிகழும் என்று நினைக்கலாம் ஆனால் இவை அனைத்தும் எனக்கு அதிகமாகவே இருந்தது, ஒரு சிங்கக் கூட்டத்தில் மானாக இருப்பது போலத்தான் அது பெரிய காரியமாக தெரிந்தது.

The image shows a YouTube channel page for Ganesh Raghav, who has 240K subscribers. The page is in Tamil and features a grid of video uploads. The videos are related to Hindu religious topics, including temple visits, rituals, and discussions on faith. The channel name is 'Ganesh Raghav' and it has a 'JOIN' button and a 'SUBSCRIBED' button. The video thumbnails show various scenes from temples and religious events.

அதன் பிறகு என் கல்லூரி நாட்களின் காலகட்டத்தில் தான் பல பயணங்கள் பல அனுபவங்கள், பலதரப்பட்ட நண்பர்கள், பல உலக படங்களின் தாக்கங்கள் இவை அனைத்தும் எனக்குள் பல

கேள்விகளை எழுப்பியது, நாம் ஏன் பிறந்தோம்? நாம் எதை நோக்கி செல்கிறோம்? ஒன்றின் மீது ஆசை கொண்டால் அதை அடைந்த பின் அடுத்த ஆசை தோன்றும் அதற்கு பின் அடுத்து அடுத்து என்று நீண்டுகொண்டே இருக்கும்; இவற்றுக்கான பதிலை பல இடங்களில் தேடினேன் பல நண்பர்களிடம் ஆலோசனை செய்தேன்எதிலும் தெளிவு கிடைக்கவில்லை. அதன் பின்னர் வாழ்க்கைமகிழ்ச்சியாக இருக்க அன்பும், நல்ல பண்பும், எளிமையானவாழ்க்கை முறையும் போதும் என்ற முடிவுக்கு வந்தேன். இதற்கு காரணம் நம் புராணங்கள் என்று தான் கூறுவேன், அதன் படி தான் நான் நடந்து கொண்டேன், ஏதோ வந்தான்சென்றான் என்று இல்லாமல் ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம் மட்டும் மனதில் இருந்தது, இந்த இடத்தில் ஒருகருத்தை பதிவு செய்ய விரும்புகிறேன்.

இவை அனைத்தும் என்பசிக்காக நான் தேடி அதில் ஒரு சிலவற்றை கற்றுக்கொண்டேன், 90% நபர்களுக்கு இது சாத்தியம் இல்லை, காரணம் அவர்களின் குடும்ப சூமைகள் மற்றும் வேறு சிலகேளிக்கைகளில் ஈடுபாடு இவை இரண்டும் என்னைப் பெரிதும்பாதிக்கவில்லை ஆனால் இந்த 90% நபர்களுக்கு நல்லகுருமார்களின் மூலம் பெரிய மாற்றம் நிகழலாம் ஆனால் இந்தகாலகட்டத்தில் யார் மீதும் யாருக்கும் நல்ல நம்பிக்கை இல்லை ஒன்று கூறுகிறேன் இந்த உலகம் முழுவதிலும்நமக்கு எண்ணிக்கையில் அடங்கா குருமார்கள் உள்ளனர் அவர்கள் நம் உறவினர்களாக, நண்பர்களாக, இன்னும் பலபாத்திரங்களில் நம் பக்கத்தில் உள்ளனர். அவர்களின் தகுதிஆராயாமல் அவர்களிடம் இருந்து நாம் கற்க வேண்டியதைக்கற்க வேண்டும். அதுவே நன்மை பயக்கும், இதுவரை நான்கடவுளை பெரிதும் கண்டுகொள்ளாமல் தான் இருந்தேன். மேலும் கடவுளிடம் நான் எப்படி நெருங்கினேன் என்று அடுத்த பதிவில் பார்ப்போம்.

பலன் தரும் பதிகங்கள்

அனைவருக்கும் நமஸ்காரம்.

மக்கள் அனைவருக்கும் உண்ண உணவும் உடுக்க உடையும் இருக்க இடமும் மிகவும் அவசியம். அதே போல மிருகங்கள், பறவைகளுக்கும் உண்ண உணவு. இருக்க இடமும் தேவை. பறவைகள் பறந்து சென்று கிடைத்தவற்றை உண்டு மரக்கிளைகளில் கூடு கட்டி வாழ்கின்றன. மிருகங்கள் வேட்டையாடி உண்டு குகைகளில் வாழ்கின்றன. ஆனால் மனிதர்களுக்கு தேவையான உணவு, உடை இருப்பிடத்திற்கு எல்லாம் தேவை “காசு, பணம்”. “பணம் இல்லாதவன் பிணத்திற்கு சமம்” என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை. மனிதர்கள் ஒடி ஒடி உழைத்து அவரவர் சக்திக்கு ஏற்ப உணவும், உடையும், வீடும் அமைத்துக் கொள்கிறார்கள்.

மேலும் நம்மில் பலருக்கு “வரவு எட்டணா செலவு பத்தணா” என்ற நிலைமைதான். அதை ஈடுகட்டுவதற்காக யாரிடமாவது கைமாத்தாக அதாவது கடனாக தொகையைப் பெறுகிறார்கள், பலர் கடன் வாங்கியதை மறந்தது போல கடன் கொடுத்தவரிடம் அன்பாக வேறு பேச்சுகள் பேசி கடனை கொடுக்காமல் ஏமாற்றுகிறவர்களும் உள்ளனர்.

நியாயமாக இருப்பவர்கள் தாம் பெற்ற கடனுக்காக கடுமையாக உழைத்து கடனை அடைக்க முயற்சிக்கிறார்கள். இன்றும் பலர் கடனை அடைக்க முடியாமல் தவிக்கிறார்கள், எனவே கடன் தொல்லைகளை தீர்ப்பதற்கு பலன்தரும் பதிகங்களிலுள்ள கடன்தொல்லை தீர்க்கும் பதிகத்தை பக்தியுடனும், நம்பிக்கையுடனும் பாராயணம் செய்து பலனைப் பெறலாம் இப்பதிகத்தைப் பற்றி இறைவனின் பாதக் கமலங்களை வேண்டி இத்தொடரில் எழுதுகின்றேன்.

பதிகம் - 7

கடன் தொல்லை தீர்க்கும் பதிகம்

மனிதர்கள் சொந்தமாக விவசாயம் செய்தார்கள் சில சமயம் வானம் பொய்ப்பதாலும், விலை சரிவாலும் அவர்களால் போட்ட முதலைக் கூட எடுக்க முடியாத சூழ்நிலை ஏற்படுகின்றது. வியாபாரிகளோ சரியாக வியாபாரம் நடக்காமல் அவதிப்படுகிறார்கள். மேலும் வீட்டில் எதிர்பாராத செலவுகள் ஏற்பட்டு கடன் வாங்கும் நிர்பந்தம் ஏற்படுகின்றது. கடன் என்பது வாங்கிய பணத்தை அப்படியேகொடுப்பது அல்ல கடனுக்கு “வட்டி” என்ற பெயரில் ஒரு தொகையை தவணை தவறாமல் கட்டவேண்டும் அதனால்தான் அக்காலத்தில் “கடன் பட்டார் நெஞ்சம் போல்” என்றனர். மேலும் “என் தலையை அடமானம் வைத்தாவது கடனை அடைத்து விடுவேன்” என்று கூறி அல்லும் பகலும் பாடுபட்டார்கள். கடன் என்பதை ஒரு சுமையாகவே கருதி எப்போது சுமையை இறக்கி வைக்கலாம் என்றே யோசித்து செயல்பட்டனர்.

பதிக வரலாறு

திருநெல்வேண்ணெய் என்னும் சிவத்தலம் உளுந்தூர்பேட்டை – திருவெண்ணெய் நல்லூர் சாலையில் உள்ளது திருஞான சம்பந்தரால் பாடல் பாடப் பெற்ற தலம். இத்தலத்து இறைவர்

கிணற்றிலிருந்து பொற்குடம் கிடைக்கச் செய்தவர் ஆகவே இத்தலத்திற்கு இறைவர்
“பொற்குடம் கொடுத்த நாதர்” என்றே அழைக்கப்படுகிறார்.

கிணற்றிலிருந்து பொற்குடம் கிடைக்க செய்த இறைவர் கடன் தீருவதற்கும் ஏதாவது ஒரு
வழியைக் காட்டி அருள்வார் என்று நம்பி இப்பதிகத்தை பாராயணம் செய்து பலன் பெறலாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருநெல்வெண்ணெய் (நெய்வெணை)

பண்: சாதாரி

நல்வெணெய் விழுதுபெய்து ஆடுதிர்
நாள்தொறும்
நெல்வெணெய் மேவிய நீரே
நெல்வெணெய் மேவிய நீர்உமை
நாள்தொறும்
சொல்வணம் இடுவது சொல்லே

நீடீளம் பொழில் அணி நெல்வெணெய்
மேவிய
ஆடீளம் பாப்பசைத் தீரே
ஆடீளம் பாப்பசைத் தீர்உமை அன்போடு
பாடுளம் உடையவர் பண்பே

நிச்சலும் அடியவர் தொழுதெழு
நெல்வெணெய்க்
கச்சிள அரவசைத் தீரே
கச்சிள அரவசைத்த தீர்உமைக் காண்பவர்
அச்சமொடு அருவினை இலரே

நெற்றியோர் கண்ணுடை நெல்வெணெய்
மேவிய
பெற்றிகொள் பிறைநுது லீரே
பெற்றிகொள் பிறைநுத லீர்உமைப்
பேணுதல்
கற்றறி வோர்கள்தம் கடனே.

நிரைவிரி தொல்புகழ் நெல்வெணெய்
மேவிய
அரைவிரி கோவணத் தீரே
அரைவிரி கோவணத்தீர் உமை
அலர்கொடு
உரைவிரிப் போர் உயர்ந் தோரே

நிறையவர் தொழு தெழு நெல்வெணெய்
மேவிய
கறையணி மிடறுடை யீரே
கறையணி மிடறுடை யீர்உமைக்
காண்பவர்
உறைவதும் உம்அடிக் கீழே

நீர்மல்கு தொல்புகழ் நெல்வெணெய்
மேவிய
ஊர்மல்கி உறையவல் லீரே
ஊர்மல்கி உறையவல் லீர்உமை உள்குதல்
பார்மல்கு புகழ்வர் பண்பே

நெருக்கிய பொழிலணி நெல்வெணெய்
மேவியன்று
அரக்கனை அசைவுசெய் தீரே
அரக்கனை அசைவுசெய் தீர்உமை
அன்புசெய்து
இருக்கவல் லார்இடர் இலரே

நிரைவிரி சடைமுடி நெல்வெணைய்

பாக்கியம் உடையவர் பண்பே

மேவியன்று

இருவரை இடர்கள் செய்தீரே

நிலமல்கு தொல்புகழ் நெல்வெணைய்

இருவரை இடர்கள் செய்தீர்உமை

ஈசனை

இசைவொடு

நலமல்கு ஞானசம் பந்தன்

பரவவல் லார்பழி இலரே

நலமல்கு ஞானசம் பந்தன் செந்தமிழ்

சொலமல்கு வார்துயர் இலரே.

நீக்கிய புனலணி நெல்வெணைய் மேவிய

சாக்கியச் சமண் கெடுத்தீரே

திருச்சிற்றம்பலம்

சாக்கியச் சமண்கெடுத்தீர் உமைச் சார்வது

வாழ்க்கை அனுபவம்

இப்பதிகத்தை நம்பிக்கையுடன் மனமுருகி பாராயணம் செய்தவர்கள் பலன் பெற்றுள்ளதற்கு பல சான்றுகள் உள்ளன. அவற்றில் ஒன்றை எழுதுகின்றேன்.

ஓர் அழகான கிராமம் நகரத்திலிருந்து தொலை தூரத்தில் அக்கிராமம் உள்ளது. மிக குறைந்த அளவுபேரூந்து வசதியே நகரத்திலிருந்து கிராமத்திற்கு இயக்கப்பட்டன. மற்ற நேரங்களில் மக்கள் கால்நடையாகவே நகரத்திற்கு சென்று வந்தார்கள். மாணவர்கள் சில நேரங்களில் பேரூந்திலும், பல நேரங்களில் நடந்தே பள்ளிக்குச் சென்று வந்தனர். மழை நேரங்களில் மாணவர்கள் கடும் அவதிக்கு உள்ளாயினர். ஏழை மாணவர்களுக்கு மழைக்கோட்டு, குடை இல்லாமல் புத்தகப் பையை தலையில் வைத்துக்கொண்டு மழையில் நனைந்து வருவதை பார்க்க மிகவும் பரிதாபமாக இருக்கும்.

இக்கிராமத்தில் மாரியம்மாள் என்ற பெண் தன் இரண்டு குழந்தைகளுடன் சிறு குடிசையில் வசித்து வந்தாள். அவளுக்கு தாய், தந்தை. கணவன் யாருமே இல்லை, எல்லாரும் இறந்து விட்டனர். ஒரே ஒரு தங்கை பார்வதி மட்டுமே இருந்தாள். மாரியம்மாள் பல வீடுகளில் வீட்டு வேலை செய்து, வயல் வேலை செய்து குடும்பத்தை நடத்தி வந்தாள். அவளின் குழந்தைகள் கணேசனும். முருகனும் ஐந்தாம் வகுப்பும், மூன்றாம் வகுப்பும் படித்து கொண்டிருந்தனர். மிகுந்த வறுமையில் இருப்பதால் மழைக் காலத்தில் குடையும், மழைக் கோட்டும் இல்லாமல் மழையில் நனைந்து கொண்டே பள்ளிக்கு சென்று வந்தனர்.

இந்நிலையில் பார்வதிக்கு திருமணம் செய்ய மாரியம்மாள் ஏற்பாடு செய்தாள். நகரத்தில் அரசு வேலை பார்க்கும் மாப்பிள்ளை கிடைத்தார். தன் சகோதரி வாழ்க்கையில் துன்பப்படக் கூடாது என்று எண்ணி திருமணம் செய்ய முடிவு செய்தாள் தன் கையில் பணமில்லாத காரணத்தால் பலரிடம் சென்று உதவி கேட்டாள். ஆனால் யாரும் உதவ முன்வரவில்லை. அப்போதுதான் வட்டிக்கு கடன் கொடுக்கும் மங்கம்மாவிடம் ரூபாய் பத்தாயிரம் கடன் வாங்கினாள். மாதம் ஆயிரம் ரூபாய் வட்டி கட்டவதற்கு வேறு வழியில்லாமல் மாரியம்மாள் ஒத்து கொண்டு

பணத்தை வாங்கி சகோதரியின் திருமணத்தை நடத்தி அவளை கணவருடன் நகரத்திற்கு அனுப்பிவிட்டாள்.

மாதங்கள் வேகமாக நகாந்தன. அரும்பாடுபட்டு மாதமாதம் ரூபாய் ஆயிரம் வட்டியைக் கட்டிக்கொண்டே வந்தாள். வட்டி மட்டுமே ஒரு வருடம் கட்டி விட்டாள். தினமும் இறைவனிடம் மனமுருகி வேண்டி வந்தாள். அப்போது ஒருநாள் தோட்ட வேலைசெய்து கொண்டு இருக்கும் போது அங்குள்ள மாம்பழங்களை வாங்க வந்த ஒரு மூதாட்டி மாரியம்மாளின் நிலையைக்கேட்டு வருந்தி இப்பதிகத்தை கொடுத்து தினமும் மனமுருகி பாரயணம் செய்ய சொன்னாள். மாரியம்மாள் தினமும் இறைவனை வேண்டி இப்பதிகத்தை படித்தாள்.

அப்போது அந்த கிராமத்திற்கு பரமேஸ்வரி என்பவர் ஒரு வீட்டிற்கு குடி வந்தார். அவர் நகரத்தில் ஒரு கார்மென்ட் கம்பெனியை பத்து பேர்களை வைத்து நடத்தி வந்தார். அவருடைய நடக்க முடியாத வயதான தாயாரை கவனித்து கொள்ள நகரத்தில் யாரும் கிடைக்காததால் கிராமத்திலுள்ள தன் பூர்வீக வீட்டிற்கு தாயாரை அழைத்து கொண்டு வந்தார். அவர் இரு சக்கர வாகனம் ஒன்று வைத்திருந்தார். அதில் தினமும் நகரத்திற்கு சென்று கார்மென்ட் கம்பெனியை கவனித்து வந்தார்.

தாயாரை பார்க்க மிகவும் சிரமப்படுவதால் பரமேஸ்வரி வேலைக்கு ஆள் வேண்டும் என்று கூறியதை கேள்வியுற்ற மாரியம்மாள் பரமேஸ்வரி வீட்டிற்கு வந்து தாயாரை பார்த்துக் கொள்வதாக கூறினாள். பரமேஸ்வரி கிளம்புவதற்கு முன் மாரியம்மாள் மற்ற வீட்டு வேலைகளை முடித்துவிட்டு வந்து தாயாரை நன்கு கவனித்து கொண்டாள். பரமேஸ்வரி வீட்டிற்கு வந்தபின் மற்ற வீட்டு வேலைகளையும் முடித்து தன் வீட்டிற்கு சென்றாள்.

பரமேஸ்வரிக்கு நிம்மதியாக இருந்தது மாரியம்மாவை பற்றி தெரிந்து கொண்டாள். மாதாமாதம் ரூபாய் ஆயிரம் வட்டி கட்டுவதை எண்ணி வருந்தினாள். பரமேஸ்வரி தன்னிடம் வேலை பார்ப்பவர்களின் சம்பளத்திலிருந்து மாதாமாதம் ரூபாய் ஆயிரம் பிடித்தம் செய்து தொழிலாளர்கள் பத்து பேர்களின் பெயர்களையும் தனித்தனியே எழுதி குலுக்கி போட்டு ஒரு சீட்டை எடுத்து அதிலிலுள்ள நபருக்கு ரூபாய் பத்தாயிரம் கொடுத்தார். இது தொழிலாளர்களுக்கு ரொக்கமாக வட்டியில்லாமல் ஒரு பெரிய தொகை கிடைப்பதால் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைந்தனர்.

பரமேஸ்வரி மாரியம்மாள் சம்பளமாக ரூபாய் ஆயிரம் கொடுப்பதாக கூறினார். உடனே மாரியம்மாள் “நன்றி அம்மா நான் வட்டிக்கட்ட இந்த பணம் உதவும்” என்றாள். ஆனால் பரமேஸ்வரி “இல்லை மாரியம்மா நான் இந்த பணத்தை உனக்கு கையில் கொடுக்க மாட்டேன் என் தொழிலாளர்களுக்கு செய்வது போல உன் பெயரையும் சீட்டிற்கு சேர்த்து கொள்வேன்” என்று கூறி குலுக்கல் சீட்டின் விபரத்தை தெளிவாக கூறினார்.

மாரியம்மாவும் ஒத்துக்கொண்டாள் நாட்கள் ஓடின. சீட்டு குலுக்கல் நாள் வந்தது. மரியம்மா பெயரையும் சேர்த்து பதினோறு பெயர்கள் எழுதி குலுக்கல் நடந்தது குலுக்கலில் எடுத்த சீட்டில் மாரியம்மாள் பெயர் இருந்ததைக் கண்டு பரமேஸ்வரி மகிழ்ச்சி அடைந்தாள்.

பிறகு மாரியம்மாவை அழைத்து ரூபாய் பத்து ஆயிரத்தை கொடுத்தார். “மாரியம்மா நீ போய் ரூபாய் பத்தாயிரத்தை கட்டிவிடு இனி உனக்கு நிம்மதி மீதியுள்ள ரூபாய் ஆயிரத்தை வைத்து வங்கியில் உன் பெயரில் ஒரு கணக்கு துவங்கி தருகிறேன். உன்னிடம் வரும் வருமானத்தில் கொஞ்சம் எடுத்து வங்கியில் செலுத்தினால் பிற்காலத்தில் உன் பிள்ளைகளுக்கு உதவும்: என்று கூறினார்.

மாரியம்மா மங்கம்மாவிடம் பணத்தைத் திருப்பி; கொடுத்து கடனை அடைத்தாள் பரமேஸ்வரியைக் கண்டு கைக்கூப்பி நன்றி செலுத்தினாள். பரமேஸ்வரி “மாரியம்மா எல்லாம் கடவுள் செயல் நீ மனமுருகி இறைவனை வேண்டியதால் இறைவன் இவ்வாறு அருள் புரிந்துள்ளார்”; என்றார்.

மாரியம்மா அடைந்த மகிழ்ச்சிக்கு எல்லையே இல்லை. பரமேஸ்வரி மூலம் தன் கடனை தீர்க்க அருள் புரிந்த இறைவனுக்கு நன்றி கூறினாள். இதிலிருந்து இப்பதிகத்தின் மகிமையையும் இறைவன் பரமேஸ்வரி மூலம் மாரியம்மாவிற்கு அருள் புரிந்ததையும் அறியலாம்.

அன்பர்களே! இந்த பதிகத்தின் மகிமையை என்னென்று சொல்வது இன்னும் மற்றொரு பதிகத்தில் மீண்டும் சந்திப்போம்.

அனைவருக்கும் நன்றி, திருச்சிற்றம்பலம்

அன்புடன்
கலாவதி, ஊட்டி

தெரிந்த புராணம்; தெரியாத கதைகள்

- செல்வி அ. பூஜிதா

மகாபாரதம் அனைவருக்கும் தெரிந்த புராணமே. அதுவும் தற்போது தொடர்ந்து வரும் ஊரடங்கு காலகட்டத்தில் இந்த மகா புராணத்தை சிறியவர் முதல் பெரியவர் வரை விரும்பி பார்த்தோ, படித்தோ, கேட்டோ மகிழ்ந்தனர். கடந்த இதழில் "மகாபாரத கொடிவழி" பற்றி தெரிந்து கொண்டோம். இனிவரும் நாட்களில், இப்புராணத்தில் இருந்து பெரும்பாலும் தெரியாத கதைகள் பற்றி பார்ப்போம். எனக்கு ஊக்கமும், உற்சாகமும் அளிக்கும் என் அம்மா, அப்பாவுக்கு நன்றி.

மகாபாரதக் கதாபாத்திரங்களும் அவர்களின் முன் ஜென்மமும்

சென்ற பதிப்பில் மகாபாரதத்தின் மாவீரன் கர்ணனின் முன் ஜென்மம் பற்றியும் அவர் யாருடைய அவதாரம் என்றும் பார்த்தோம். அதன் தொடர்ச்சியாக ஒரு முக்கியமான மகாபாரத கதாபாத்திரத்தின் முன் ஜென்மம் பற்றி இப்பதிப்பில் பார்ப்போம்.

யஜ்ஞசேனி திரௌபதி

இந்திரனின் மனைவி ச்ச்சி, யக்ய தேவி மற்றும் அக்னியின் ஒரு பகுதி ஆகிய அனைவரின் அம்சம் கலந்த ரூபமே திரௌபதி.

முன் ஜென்மத்தில் திருமணம் ஆகாத ராசியற்ற பெண்ணாக இருந்தபோது சிவபெருமானை நோக்கி கடும் தவம் புரிந்தால் அப்பெண். அப்பொழுது சிவபெருமான் அவள் முன் தோன்றி, "என்ன வரம் வேண்டும்?", என்று கேட்டபோது அவள், "தனக்கு தர்மம் மிக்க, அழகான, மாவீரனாக, ஆச்சாரியங்கள் தெரிந்த, பலவானாக ஒரு கணவர் அடுத்த ஜென்மத்தில் வேண்டும்", என்று கேட்டால். அதற்கு சிவபெருமான் ஒப்புக்கொண்டார்.

ஆனால் இந்த அனைத்து அம்சங்களும் நிறைந்த ஒரு மனிதனை பூமியில் படைக்க முடியாத காரணத்தினால் அவளின் அடுத்த ஜென்மமான திரௌபதிக்கு பாண்டவர்கள் ஐவரும் கணவர்கள் ஆயினர். அவள் வேண்டிய ஐந்து அம்சங்களும் ஐவரிடமும் இருந்தது.

- யுதிர்ஷ்டிரன் – தருமவான்
- பீமன்- பலவான்
- அர்ஜுனன்- மாவீரன்
- நகுலன்- அழகன்
- சகாதேவன்- ஆச்சாரியங்கள் தெரிந்தவன்
- சிலர் திரௌபதி நலன் தமயந்தி கதையில் வரும் இந்திர சேனாவின் மறுபிறவி என்றும் கூறுகின்றனர்.
